

Akti poslovanja uprave

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 21 | Nivo: fakultet za javnu upravu

UVOD

Da bi nastao upravnopravni odnos nije potrebna saglasnost oba učesnika u odnosu, a to znači da se upravnopravni odnos zasniva protiv volje drugog učesnika u odnosu.

Prema tome, upravni odnos nastaje donošenjem upravnog akta

2. POJAM UPRAVNOG AKTA

Izraz upravni akt je francuskog porijekla (acte administratif), a nastao je kao izraz potrebe da uprava na koju se primjenjuje načelo zakonitosti dobije i svoj odgovarajući pravni institut. Ovaj termin se danas više primjenjuje u teoriji upravnog prava, nego u zakonodavstvu i praksi.

Upravni akt odlikuju tri svojstva:

-konkretnost

-pravno djelovanje

3. VRSTE UPRAVNIH AKATA

Upravni akti se mogu podijeliti u više grupa zavisno od kriterija koji se primjenjuju prilikom njihove klasifikacije. Polazeći od tih različitih kriterija, izvršena je sljedeća klasifikacija upravnih akata:

individualni i generalni

konstitutivni i deklarativni

pozitivni i negativni

pravno vezani akti i akti koji se donose na osnovu slobodne ocjene

akti koje donosi jedan organ i zbirni akti(akti koji se odnose na dva ili više organa: službeni, kompleksni upravni akti)

akti koji se donose po službenoj dužnosti i po zahtjevu stranke

akti doneseni u pisanoj i usmenoj formi

rješenja i zaključci

1. Individualni i generalni upravni akti

Podjela na individualne i generalne akte je izvršena s obzirom na činjenicu da li se upravni akti odnose na individualno određena ili neodređena lica.

Za individualni pravni akt je karakteristično da se taj akt odnosi na jedno lice,odn. poimenično navedeno lice u tom aktu. Npr. Dozvola koja se izdaje određenom licu za otvaranje zanatske radnje. Takođe, kad se u aktu navodi više pojedinačnih lica, opet se radi o individualnom aktu. Npr. Kada nadležni organ namjerava da proširi ulicu,potrebno mu je da od svakog susjednog zemljišta ekspropriše po jedan pojas duž ulice. Organ će donijeti jedno rješenje u kome će biti navedena sva lica poimenično. Zakon o upravnom postupku predviđa da kada se radi o stvari koja se tiče većeg broja određenih lica, može se za sva ta lica donijeti jedno rješenje, ali ona moraju biti imenovana u dispozitivu, a u obrazloženju rješenja moraju biti izloženi razlozi koji se odnose na svakog od tih lica pojedinačno.

Generalni upravni akt odnosi se na veći broj lica, ali se sva lica u aktu ne navode poimenično.lako se u ovom aktu ne označavaju poimenično lica na koja se akt odnosi, ipak se iz takvog akta lako može utvrditi na koja se lica taj akt odnosi. Lica nisu poimenično određena, ali su određiva. Generalni upravni akt razlikuje se od individualnog po tome što lice,odn. lica, nije poimenično navedeno,i zbog toga podsjeća na opšti akt,gdje lica na koja se akt odnosi, takođe nisu poimenično navedena, ali akt opšteg karaktera sadrži opštu normu, pravilo za neodređen broj slučajeva, dok je generalni akt upravni akt, jer sadrži normu za samo jedan slučaj . ZUP u članu 210.stavka 2.predviđa da ako se radi o stvari koja se tiče većeg broja lica koja organu nisu poznata, može se za sve njih donijeti jedno rješenje, ali ono mora sadržavati takve podatke da se iz njih može lako utvrditi na koja se lica rješenje odnosi.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com